

คำสอน พระศาสนจักรคาทอลิก

CATECHISM OF THE CATHOLIC CHURCH
IN THAI

คำสอน
พระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่หนึ่ง
การประกาศยืนยันความเชื่อ

คำสอน
พระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่สอง
การเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึก
ของพระคริสตเจ้า

คำสอน
พระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่สาม
การดำเนินชีวิตในพระคริสตเจ้า

คำสอน
พระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่สี่
การอธิษฐานภาวนาของคริสตชน

ภาคที่ 4

การอธิษฐานภาวนาของคริสตชน

โดย คุณพ่อวสันต์ พิรุฬห์วงศ์ CSS.

คำสอน พระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่สี่ การอธิษฐานภาวนาของคริสตชน

ส่วนที่หนึ่ง

การอธิษฐานภาวนาในชีวิตคริสตชน (2558-2758)

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกมาให้อธิษฐานภาวนา

- ตอนที่ 1 ในพันธสัญญาเดิม
- ตอนที่ 2 เมื่อเวลาที่กำหนดมาถึงแล้ว-พันธสัญญาใหม่
- ตอนที่ 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมเนียมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

- ตอนที่ 1 บ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา
- ตอนที่ 2 วิถีทางของการอธิษฐานภาวนา
- ตอนที่ 3 ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- ตอนที่ 1 การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ
- ตอนที่ 2 อุปสรรคต่างๆ ของการอธิษฐานภาวนา
- ตอนที่ 3 การอธิษฐานภาวนาตามเวลาของพระเยซูเจ้า

ส่วนที่สอง

บทภาวนา “ข้าแต่พระบิดา” (2759-2865)

- ตอนที่ 1 สรุปลักษณะทั้งหมด
- ตอนที่ 2 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์
- ตอนที่ 3 คำวอนขอเจ็ดประการ
- ตอนที่ 4 บทขอพระเกียรติสุดท้าย

คำสอน
พระศาสนจักรภาค اولิก

ภาคที่หนึ่ง
การประกาศยืนยันความเชื่อ

- คำสอนพระศาสนจักรภาคที่สี่นี้ = เริ่มด้วยการพูดถึง “ความเชื่อ” ว่าเป็น “พระธรรมล้ำลึกยิ่งใหญ่” ด้วยเหตุนี้ พระศาสนจักรจึงได้ “ประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ” นี้ในบทสูตรประกาศยืนยันความเชื่อของบรรดาอัครสาวก เราได้ศึกษาแล้วในภาคที่หนึ่ง (บทข้าพเจ้าเชื่อฯ พระบิดา-พระบุตร-พระจิต-พระศาสนจักร)

คำสอน
พระศาสนจักรภาค اولิก

ภาคที่สอง
การเฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึก
ของพระคริสตเจ้า

- พระศาสนจักร = ยังได้ “เฉลิมฉลองพระธรรมล้ำลึก” นี้ในพิธีกรรมและศีลศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเราก็ได้พูดถึงแล้วเช่นกันในภาคที่สอง (ศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ)

คำสอน
พระศาสนจักรภาค اولิก

ภาคที่สาม
การดำเนินชีวิตในพระคริสตเจ้า

- โดยเป้าหมายของการทำเช่นนี้ของพระศาสนจักร = ก็ เพื่อให้เราคริสตชนผู้มีความเชื่อจะได้ “ดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับพระคริสตเจ้า” ซึ่งเป็นไปได้ก็โดยปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งเราก็ได้พูดถึงไปในภาคที่สาม (พระบัญญัติ 10 ประการ)

คำสอน
พระศาสนจักรภาค اولิก

ภาคที่สี่
การอธิษฐานภาวนาของคริสตชน

- และพระศาสนจักรยังมองว่า = ความเชื่อในพระเจ้าของเราคริสตชนนั้นยังมี “มิติของความเป็นส่วนตัว” ด้วย คือ พระเจ้าเรียกร้องให้เราแต่ละคนมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระองค์ด้วย และเราจะมีความสัมพันธ์นี้กับพระเจ้าได้ก็โดยผ่านทาง “การอธิษฐานภาวนา” ซึ่งเป็นเนื้อหาของภาคที่สี่นั่นเอง (บทข้าแต่พระบิดาฯ)

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมชาติของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 บ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 2 วิธีทางของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2 อุปสรรคของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 การอธิษฐานภาวนาของพระเยซูเจ้า

ส่วนที่หนึ่ง

การอธิษฐานภาวนาในชีวิตคริสตชน (2558-2758)

1) การอธิษฐานภาวนาคืออะไร? - พระศาสนจักรเริ่มต้นด้วยเรื่องนี้

- น.เทเรซาแห่งพระกุมารเยซู = “เป็นการยกใจขึ้น – เพ่งมองไปยังสวรรค์”
- น.ยอห์นแห่งดามาสซีน = เพิ่มเติมว่า “การยกใจขึ้นในที่นี้ หมายถึง การยกความคิดจิตใจขึ้นหาพระเจ้า หรือ เป็นการวอนขอจากพระเจ้าให้ประทานสิ่งต่างๆ ตามที่พอพระทัย” นี้หมายความว่า ความสุภาพถ่อมตนถือเป็นรากฐานของการอธิษฐานภาวนา (วอนขอด้วยความสุภาพ)
- พระเยซูเจ้า = ตรัสสอนเช่นนี้ในโลก. “ผู้ที่ถ่อมตนลง ย่อมได้รับการยกย่อง”
- สุดท้าย น.ออกัสติน = อธิบายว่า “ความสุภาพถ่อมตนเป็นการเตรียมตัวเพื่อรับสิ่งที่เราวอนขอโดยไม่ต้องมีอะไรแลกเปลี่ยน มนุษย์เป็นเหมือน ขอทานต่อหน้าพระเจ้า ที่สำคัญ-พระเจ้าย่อมพร้อมที่จะฟังคำภาวนาของเรา”

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมเนียมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ป่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 2 วิธีทางของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2 อุปสรรคของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 การอธิษฐานภาวนาของพระเยซูเจ้า

2) เมื่อเป็นเช่นนี้ การอธิษฐานภาวนาจึงต้องมาจากมนุษย์ทั้งครบ-ทั้งตัวบุคคล-ที่อธิษฐานภาวนา (2562)

- คำที่พระคัมภีร์ใช้บ่อยที่สุด = มากกว่าหนึ่งพันครั้งคือคำว่า “ดวงใจ”
- ใจอยู่ในตัวเรา จึงต้องเป็น “ดวงใจที่อธิษฐานภาวนา” = พระศาสนจักร (2563) จึงสอนว่า ถ้าใจอยู่ห่างจากพระเจ้า ถ้อยคำอธิษฐานภาวนาก็ไร้ความหมาย
- พระศาสนจักรยังสอนต่อไปว่า = มนุษย์ยังถูกสร้างมาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า หมายถึง สร้างมาให้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ดังนั้น การภาวนาจึงเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า (2564)
- สรุป: การภาวนาเป็นการยกใจขึ้นหาพระเจ้า – วอนขอพระเจ้าให้ประทานสิ่งต่างๆ – ตามที่พระองค์ทรงพอพระทัย – ต้องมีความสุภาพ – ออกจากตัวมนุษย์ทั้งครบ – เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ (ตามภาพลักษณ์) -/-

บทที่ 1

มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกมาให้อธิษฐานภาวนา

- พระศาสนจักรยืนยันว่า (2566-2567) = พระเจ้าสร้างมนุษย์ให้มี ความสัมพันธ์กับพระองค์ มีความสามารถที่จะรู้จักพระองค์ในฐานะพระผู้สร้าง แต่มนุษย์ได้สูญเสียความสัมพันธ์นี้ไปเพราะทำบาป มนุษย์ลืมพระเจ้า-หนีพระเจ้า-ไปหารูปเคารพ
- แต่พระเจาก็ไม่ได้ทรงทอดทิ้ง = ทรงประสงค์-ตามหา-เรียกมนุษย์ให้กลับมาพบพระองค์ใหม่ ดังนั้น ส่วนลึกของจิตใจมนุษย์-มนุษย์จึงยังคงแสวงหาพระเจ้าของตนอยู่เสมอ
- และการที่มนุษย์กลับมาพบพระเจ้านี้ เรียกว่า “การอธิษฐานภาวนา” = ซึ่งมีจุดเริ่มต้นที่พระเจ้าทรงเรียกมนุษย์ก่อน ส่วนมนุษย์เป็นผู้ตอบรับเสียงเรียก การภาวนาจึงเป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วย คำพูดและการกระทำ (สำคัญมาก) เพื่อก่อให้เกิดการผูกมัดจิตใจระหว่างกัน-ความสัมพันธ์

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมชาติประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ป่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 2 วิถีทางของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2 อุปสรรคของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 การอธิษฐานภาวนาของพระเยซูเจ้า

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมเนียมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 บ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 2 วิธีทางของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1 การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2 อุปสรรคของการอธิษฐานภาวนา

ตอน 3 การอธิษฐานภาวนาของพระเยซูเจ้า

สรุปได้ 2 ประการ

- พระเจ้าไม่เคยเหน็ดเหนื่อยที่จะเรียกมนุษย์ให้กลับมาพบพระองค์ผ่านทาง “การอธิษฐานภาวนา” (พระเจ้าเรียก-มนุษย์ตอบรับ = เกิดความสัมพันธ์)
- และตลอดระยะเวลาประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา พบว่า มนุษย์ก็ได้กลับมาพบพระเจ้า “ผ่านทางการอธิษฐานภาวนา” ด้วยเหตุนี้ เราจึงเรียกประวัติศาสตร์ของมนุษย์นี้ว่า “ประวัติศาสตร์แห่งความรอดพ้น” (ประวัติศาสตร์แห่งความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์)
- **บทที่ 1 นี้ แบ่งเนื้อหาเป็น 3 ตอน** (ตามเวลาของประวัติศาสตร์)
  - การอธิษฐานภาวนาในพันธสัญญาเดิม
  - การอธิษฐานภาวนาในพันธสัญญาใหม่ และ
  - การอธิษฐานภาวนาในชีวิตของพระศาสนจักร -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา
ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการเนรมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

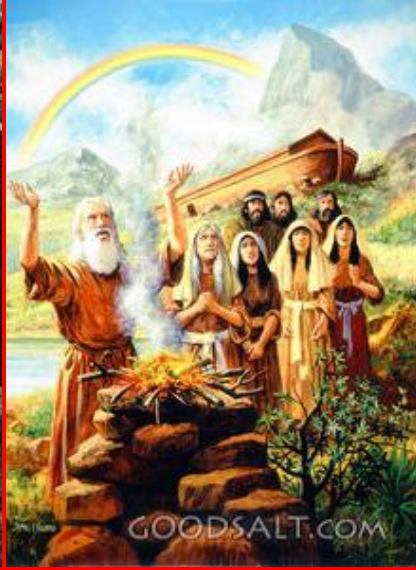
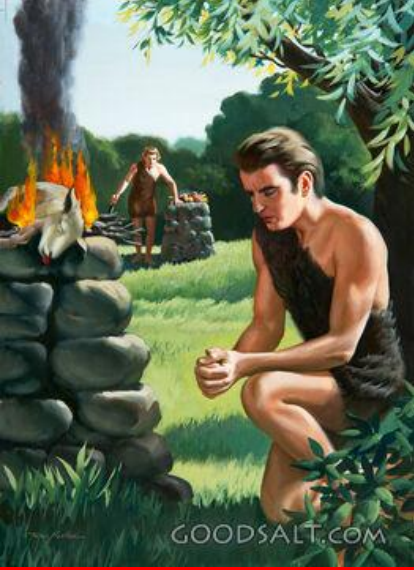
ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: การอธิษฐานภาวนาในพันธสัญญาเดิม (2568-2597)

- จากหลักฐานต่างๆ ในพันธสัญญาเดิม เราพบว่าการอธิษฐานภาวนามีอยู่ควบคู่กับประวัติศาสตร์ความรอดพ้นของมนุษย์ เป็นเหมือนกับการเรียกหากันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์
- มีตัวอย่างที่โดดเด่น 6 ตัวอย่าง ซึ่งแต่ละตัวอย่างก็มีลักษณะของการอธิษฐานภาวนาที่แตกต่างกันออกไป (ซึ่งจะค่อยๆ ประกอบรวมกันเป็นความหมายที่ครบถ้วนสมบูรณ์)
  - 1) ในการเนรมิตสร้าง-จุดเริ่มต้นของการภาวนา (อาแบล-โนอาห์)
  - 2) อับราฮัม
  - 3) โมเสส
  - 4) กษัตริย์ดาวิด
  - 5) ประกาศกเอลียาห์
  - 6) ในเพลงสดุดี

1) ในการเนรมิตสร้าง (2569)

- **อาเบล** = การอธิษฐานภาวนามี จุดเริ่มต้น-บ่อเกิด ในการเนรมิตสร้าง โดยเป็นหนังสือปฐมกาล (1-9) ที่ได้เล่าเรื่องราวของมนุษย์ในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าตลอดเวลา เช่น ในบทที่ 4 อาเบลนำแกะรุ่นแรกที่เกิดจากฝูงมาถวายแด่พระเจ้า-พระเจ้าทรงพอพระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขา
- **เอโนช** = บทที่ 6 เล่าว่า เอโนช (บุตรของเซท-บุตรของอาดัม) เริ่มเรียกขานพระนามพระเจ้า และ เดินไปกับพระเจ้า
- **โนอาห์** = เรายังพบในเรื่องราวของโนอาห์ที่พระเจ้าทรงพอพระทัยเพราะเขาปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเจ้าทุกอย่าง (6:9) พระเจ้าจึงอวยพรโนอาห์และลูกหลานของเขา “จงมีลูกมากทวีจำนวนขึ้นจนเต็มแผ่นดิน บรรดาสัตว์ทั้งปวงบนแผ่นดิน ... ในท้องฟ้า ... บนแผ่นดิน ... ในทะเล เรามอบไว้ในอำนาจของท่าน” (9:1-2)

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการเนรมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- สรุป** = การอธิษฐานภาวนามีบ่อเกิดในการเนรมิตสร้าง
- = การอธิษฐานภาวนาเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เช่น **อาเบล-ถวายเครื่องบูชา / เอโนช** เริ่มเรียกขานพระนามพระเจ้า-เดินไปกับพระเจ้า / **โนอาห์** ปฏิบัติตามพระบัญชา (เน้นการกระทำมากกว่า)
- = **พระเจ้าพอพระทัย-อวยพรเขา-ลูกหลาน -/-**

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการเนรมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

2) อับราฮัม: อธิษฐานภาวนาด้วยความเชื่อ (2570-2573)

- อับราฮัม-ต่างจากอาเบล-โนอาห์ = เมื่อพระเจ้าทรงเรียก อับราฮัมก็ออกเดินทางทันที “ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่ง” (12:4) ใจของเขาเชื่อฟังพระวาจา ของพระเจ้าอย่างเต็มที่ การมีใจคอยฟังและปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า ถือเป็นสาระสำคัญของการอธิษฐานภาวนา การภาวนาของอับราฮัมจึง แสดงออกด้วยการกระทำเป็นส่วนใหญ่ (ตลอดทั้งชีวิต) ท่านเป็นคนเงียบๆ - สร้างพระแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้า
- ข้อสังเกต = การภาวนาของอับราฮัมมีลักษณะของการทดลองความเชื่อในพระเจ้า (การต่อสู้) และพระเจ้าก็ได้ทดลองความเชื่อครั้งสำคัญที่สุด – การถวายอิสอัค – แต่อับราฮัมยังเชื่ออย่างมั่นคงในพระเจ้า (ชนะ)

สรุป = เหมือนอาเบล-เอโนช-โนอาห์ คือ เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์-ถวายเครื่องบูชา-ปฏิบัติตามพระบัญชา- พระเจ้าพอพระทัยและอวยพรเขา-ลูกหลาน

= เพิ่มเติม คือ มีใจคอยฟังและปฏิบัติตามพระประสงค์เสมอ-การทดลอง -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการเนรมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

3) โมเสส: อธิษฐานภาวนาในฐานะคนกลาง (2574-2577)

- การอธิษฐานภาวนาของโมเสสมีรูปแบบเป็น “การอธิษฐานภาวนาขอแทน” โดยมีพระเจ้าเป็นผู้ริเริ่ม คือ ทรงเรียกโมเสสจากกลางพุ่มไม้ที่ลุกเป็นไฟและทรงเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์ที่ต้องการช่วยมนุษย์ และหลังจากโมเสสได้ซักถามพระเจ้าจนแน่ใจแล้ว ก็ตอบรับแผนการของพระเจ้านี้
- และตลอดพันธกิจ พระเจ้าก็ “ทรงสนทนากับโมเสสตามลำพัง” เหมือนเพื่อนคุยกันอยู่ตลอดเวลา (อพย.33:11) โมเสสสนทนากับองค์พระผู้เป็นเจ้าหลายครั้งเป็นเวลานาน ขึ้นไปบนภูเขาเพื่อฟังพระเจ้าตรัสและเพื่อวอนขอแทนประชากร (ทำบาป) แล้วลงมาพบประชากรเพื่อนำพระวาจาของพระเจ้ามาบอกและนำพวกเขาให้ปฏิบัติตาม ด้วยเหตุนี้ พระคัมภีร์จึงยกย่องโมเสสว่า “เป็นคนถ่อมตน เขาเป็นคนถ่อมตนมากกว่าใครๆ บนแผ่นดิน” (กตว.12:3)

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการเนรมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- ประเด็นสำคัญต่อมาคือ “การตอบรับแผนการ-พระประสงค์ของพระเจ้าของโมเสสนั้น ไม่ใช่เพื่อตัวของโมเสสเลย” แต่เพื่อความรอดพ้นของประชากรของพระเจ้า เช่นเดียวกับคำวอนขอหรือการอธิษฐานภาวนาของโมเสส ท่านวอนขอไม่ใช่เพื่อตนเองเลย แต่เพื่อประชากรที่พระเจ้าทรงเรียกมาให้เป็นของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยามที่ประชากรเหล่านั้นได้ละทิ้งพระเจ้า โมเสสก็ยังเป็นคณกลางวิงวอนขอการอภัยแทนประชากรเหล่านั้น และพระเจ้าก็รับฟังและไม่อาจละทิ้งประชากรที่เรียกขานพระนามของพระองค์ได้

สรุป = สิ่งใหม่ คือ การภาวนาเพื่อวอนขอแทนผู้อื่น ซึ่งเป็นการกล่าวล่วงหน้าถึงการอ้อนวอนแทนของคนกลางเพียงผู้เดียวคือ พระเยซูคริสตเจ้า -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการนมัสการสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

4) กษัตริย์ดาวิด : ดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ (2574-2577)

- การภาวนาได้รับการพัฒนาโดยผู้นำ-ผู้ปกครอง – มีการสอนให้รู้จักการภาวนา เช่น ซามูเอลเรียนรู้จากมารดาว่าในการภาวนาจะต้อง “ไปอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า” ต่อมาเรียนรู้จากสมณะเอลีว่าในการภาวนาจะต้องฟังว่าพระเจ้าตรัสอะไร “โปรดตรัสมาเถิด ผู้รับใช้ของพระองค์กำลังฟังอยู่” (1ซมอ.3:9-10) ที่สุดซามูเอลค่อยๆ รู้จักคุณค่าและความสำคัญของการวอนขอแทนผู้อื่น “ข้าพเจ้าจะไม่เลิกอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลาย...เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ต้องทำบาปผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า” (1ซมอ.12:23)
- ตัวอย่างที่ดีที่สุดคือ **กษัตริย์ดาวิด** ผู้ประพฤติและปฏิบัติตน “ตามพระประสงค์ของพระเจ้า” - เป็นผู้ปกครองที่ภาวนาเพื่อผู้อื่น-ประชากร-ในนามประชากร – เป็นตัวอย่างเรื่องการรู้จักยอมรับผิดในการภาวนา

สรุป = **เพิ่มเติมว่า** ในการภาวนาต้องมีผู้นำและผู้สอน (เพื่อประชากร-ในนามประชากร)
= **เน้นย้ำ** การประพฤติและปฏิบัติตนตามพระประสงค์ของพระเจ้า -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการเนรมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

5) เอลียาห์: การปลีกตัวไปพบพระเจ้า (2581-2584)

- **เอลียาห์** ให้ลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการอธิษฐานภาวนา คือ เมื่อเอลียาห์ได้เดินทางผ่านถิ่นทุรกันดารไปถึงภูเขาของพระเจ้า เขาเข้าไปหลบซ่อน “ในถ้ำ” เหมือนโมเสส แล้วพระเจ้ก็ทรงสำแดงองค์อย่างรุ่งโรจน์แก่เขา (1 พกษ.19:1-14) นี่แสดงให้เห็นว่าเมื่อประกาศก **“ปลีกตัวออกต่างหากเพื่อภาวนา-ก็จะได้พบพระเจ้า”** ได้รับความสว่างและพลังเพื่อประกอบพันธกิจที่ได้รับมอบหมายมา
- **การปลีกตัว** = ไม่ใช่การหนีไปจากโลกที่ไม่มีความเชื่อ แต่เป็นการปลีกตัวออกไปฟังพระวาจาของพระเจ้า บางครั้งเป็นการโต้เถียงหรือตัดพ้อต่อว่าพระองค์ แต่ทุกครั้งเป็นการวอนขอเพื่อผู้อื่นที่รอคอยความช่วยเหลือ

สรุป = **เพิ่มเติมว่า** เพื่อจะพบพระเจ้าได้ เราต้องแยกตัว-ปลีกตัวออกไปต่างหาก (เอลียาห์) ไม่ใช่เพื่อหนีโลก แต่เพื่อไปพบพระเจ้า-ฟังพระวาจา และวอนขอพระกรุณาแทนประชากร -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการนมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

6) เพลงสดุดี: คำอธิษฐานภาวนาของส่วนตัวและส่วนรวม

• เป็นผลงานชิ้นเอกของการอธิษฐานภาวนา เพราะ...

- (1) เป็นการ**ตอบสนอง**ของมนุษย์ **ต่อพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ**
- (2) แสดงให้เห็นองค์ประกอบสองประการที่แยกจากกันไม่ได้ในการภาวนา คือ เป็น**กิจกรรมส่วนตัวและของชุมชน**ที่อยู่ร่วมกัน
- (3) มีลักษณะเฉพาะที่พบได้เสมอ คือ เป็นการภาวนาที่ไม่ซับซ้อนและ**เกิดขึ้นจากความรู้สึกภายในของจิตใจมนุษย์**ที่มีต่อพระเจ้าของตน ซึ่งแสดงออกในหลายรูปแบบด้วยกัน คือ เป็นทั้งการสรรเสริญพระเจ้า เป็น **การขอบคุณพระเจ้า** และเป็นการ**วิงวอนขอความช่วยเหลือ**จากพระเจ้า ทั้งในแบบส่วนตัวหรือแบบส่วนรวม

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

- 1) ในการนมิตสร้าง
- 2) อับราฮัม
- 3) โมเสส
- 4) กษัตริย์ดาวิด
- 5) เอลียาห์
- 6) เพลงสดุดี

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- และด้วยเพราะ... เพลงสดุดีเป็นการภาวนาที่แสดงออกในหลายรูปแบบด้วยกัน คือ เป็นทั้งการสรรเสริญพระเจ้า — ขอบคุณพระเจ้า — และวิงวอนขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า ทั้งในแบบส่วนตัวหรือแบบส่วนรวม...
- เพลงสดุดีจึงเหมาะสำหรับมนุษย์ทุกสถานะและทุกสมัย จน น.อัมโบรซีโอ กล่าวว่ “ยังมีอะไรน่าฟังมากกว่าเพลงสดุดีอีกหรือ ... เพลงสดุดีนั้นดี ... ไพเราะน่าฟังสำหรับพระเจ้า ... ใช่แล้ว เพราะเพลงสดุดีเป็นการถวายพรของประชากร เป็นการสรรเสริญพระเจ้า เป็นคำสรรเสริญของประชาชน เป็นการให้ร้องแสดงความยินดีของทุกคน เป็นถ้อยคำของสิ่งสร้างทั้งหมด เป็นเสียงของพระศาสนจักร เป็นการให้ร้องประกาศความเชื่อ”

สรุป = ถูกยกย่องว่าเป็นผลงานชิ้นเอกของการอธิษฐานภาวนา เพราะเป็นการตอบสนองจากฝ่ายมนุษย์ — เกิดจากความรู้สึกภายในจิตใจ — และแสดงให้เห็นองค์ประกอบสองประการที่แยกจากกันไม่ได้ คือ คำภาวนาของส่วนตัวและส่วนรวม = **เพิ่มเติม** -/-

สรุป ตอนที่ 1 : ลักษณะการภาวนาในพันธสัญญาเดิม

- 1) เป็นการยกย่องขึ้นหาพระเจ้า — วอนขอพระเจ้าให้ประทานสิ่งต่างๆ ตามที่พระองค์ทรงพอพระทัย
- 2) มีมาตั้งแต่ในการสร้างของพระเจ้า: เริ่มจากเป็นเรื่องของ ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ — โดยมนุษย์ (อาเบล) ถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า — เอโนช เริ่มเรียกขานพระนามพระเจ้า-เดินไปกับพระเจ้า / โนอาห์ปฏิบัติตามพระบัญชา (เน้นนิติการกระทำ) และพระเจ้ายิ่งทรงพอพระทัยและอวยพรพวกเขา
- 3) สมัยอับราฮัม: มีใจคอยฟังและปฏิบัติตามพระประสงค์ซึ่งถือเป็นสาระสำคัญของการภาวนา — มีเรื่อง การทดลอง (ต่อสู้อย่างกล้าหาญ) — แต่อับราฮัมก็มั่นคงและปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าเสมอ (การกระทำ) — พระเจ้าจึงพอพระทัยและอวยพร
- 4) สมัยโมเสส: ลักษณะใหม่ของการภาวนาคือ “คนกลางวอนขอแทน” — โมเสสไม่ได้วอนขอเพื่อตัวเอง แต่เพื่อประชากร-เวลาที่ทำผิด-บาป — พระเจ้าก็ทรงรับฟังคำภาวนา — โมเสสจึงได้รับการยกย่อง-พระเจ้าอวยพร (ภาพล่องหน้าของพระเยซู)
- 5) กษัตริย์ดาวิด: เน้นการ ประพฤติและปฏิบัติตนตามพระประสงค์ — พระเจ้าอวยพรดาวิดและเชื้อสาย
- 6) สมัยประกาศก (เอลียาห์): เพื่อจะพบพระเจ้าจำเป็นต้องแยกตัวไปภาวนา-ไม่ใช่เพื่อหนีโลกแต่ไปเพื่อพบ-ฟังพระวาจา และ วอนขอพระกรุณาแทนประชากร
- 7) ในเพลงสดุดี: เป็นผลงานชิ้นเอกของการอธิษฐานภาวนา เพราะเป็นการ ตอบสนอง ของมนุษย์-เกิดจาก ความรู้สึกภายใน และมีองค์ประกอบสองประการที่แยกจากกันไม่ได้ คือ คำภาวนาของส่วนตัวและส่วนรวม -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
- 2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา
- 3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา
- 4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 2: การภาวนาในพันธสัญญาใหม่ (2598-2622)

- การอธิษฐานภาวนา ได้รับการพัฒนาจนได้รับความหมายที่สมบูรณ์โดย พระเยซูเจ้า
- ทำไมพระเยซู? เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวจนาตถ์ของพระเจ้า ทรงรับพระธรรมชาติมนุษย์ และประทับอยู่กับเรา (เมื่อเวลาที่กำหนดไว้มาถึง)
- จากหลักฐานในพระวรสาร เราพบเรื่องการอธิษฐานภาวนาในความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้าอยู่ 4 เรื่องด้วยกัน คือ
  - 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
  - 2) พระเยซูเจ้าทรงตรัสสอนเราว่าจะต้องอธิษฐานภาวนาอย่างไร
  - 3) พระเยซูเจ้าทรงพร้อมที่จะฟังการอธิษฐานภาวนาของเรา
  - 4) เรื่องการอธิษฐานภาวนาของพระนางมารีย์

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา
ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
- 2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา
- 3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา
- 4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาแบบบุตรต่อบิดา

- ในฐานะมนุษย์แท้ : พระเยซูเจ้าทรงเรียนรู้ที่จะอธิษฐานภาวนาตามแบบของมนุษย์ด้วย — เรียนรู้จากพระมารดา — แต่การภาวนาของพระเยซูก็ลึกซึ้งกว่ามนุษย์ทั่วไป — หลักฐานพบในเหตุการณ์ขณะทรงอยู่ในพระวิหาร — ตรัสกับพระมารดาและโยเซฟว่า “ลูกต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของลูก” (ลก.2:49)

- นี่เป็นการเปิดเผยความใหม่ของการอธิษฐานภาวนา นั่นคือ “การอธิษฐานภาวนาในแบบของบุตรที่พระบิดาทรงรอคอยจะได้รับจากบรรดาบุตรของพระองค์” (= การอธิษฐานภาวนาเยี่ยงบุตร) ซึ่งในที่สุด พระบุตรเพียงพระองค์เดียวในพระธรรมชาติมนุษย์-พระบุตรเยซู-ก็ได้ทรงทำให้เกิดขึ้นจริงพร้อมกับมวลมนุษย์ทุกคน (นี่คือความหมายของวลีที่ว่า “เมื่อเวลาที่กำหนดไว้มาถึง”)

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
- 2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา
- 3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา
- 4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- **ลูกา** = ให้ความสำคัญเรื่องภาวนาอย่างมาก เล่าว่าพระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาก่อนปฏิบัติพันธกิจที่สำคัญของพระองค์เสมอๆ หลายครั้งพระเยซูเจ้าทรงปลีกพระองค์ไปในที่เปลี่ยว-บนภูเขา โดยเฉพาะในเวลากลางคืน เพื่อทรงอธิษฐานภาวนา (การปลีกตัวไปภาวนา-เอลียาห์)
- **ยอห์น** = ที่ชัดเจนของพระเยซูเจ้าพบในยอห์น ก่อนที่จะทรงปลุกลาซารัสให้กลับคืนชีพ (11:1-44) พระเยซูเจ้าทรงเงยพระพักตร์ขึ้นเบื้องบน แล้วเริ่มอธิษฐานภาวนาด้วยการกล่าวขอบพระคุณพระเจ้าว่า **“ข้าแต่พระบิดาเจ้า (ฉันบุตร) ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ที่ทรงฟังคำของข้าพเจ้า”** นี่สื่อเป็นนัยยะว่า **พระบิดาทรงฟังคำขอร้องของพระองค์เสมอ** (= พอพระทัย-อวยพร)
- ซึ่งพระเยซูเจ้าก็ตรัสต่อไปทันทีว่า **“ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระองค์ทรงฟังข้าพเจ้าเสมอ”** ความหมายว่า พระเยซูเองวอนขอพระบิดาอยู่ตลอดเวลา
- ดังนั้น เราจึงเห็นได้ว่า การภาวนาของพระเยซูเจ้าที่ **“เริ่มด้วยการขอบพระคุณพระเจ้า”** เท่ากับเป็นการเปิดเผยให้เราเห็นว่า **“เราจะต้องวอนขออย่างไรก่อนที่จะได้รับสิ่งที่วอนขอ”**

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา

2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา

3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา

4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- **สุดท้าย =** พร้อมกับการอธิษฐานภาวนาเยี่ยงบุตร พระเยซูเจ้ายังเป็นบุตรที่ยอมปฏิบัติทุกสิ่งตามพระประสงค์ของพระบิดา แม้กระทั่งยอมตามบนไม้กางเขน การภาวนาและการมอบพระองค์เองของพระเยซูเจ้าจึงกลายเป็นสิ่งเดียวกัน ซึ่งส่งผลก่อให้เกิดความรอดพ้นแก่มวลมนุษย์ การภาวนาและการมอบถวายตัวจึงเป็นเงื่อนไขที่สำคัญเพื่อให้พระเจ้ารับฟัง
- **จดหมายถึงชาวฮีบรู =** จึงได้กล่าวยกย่องเรื่องนี้ว่า “ขณะที่ยังทรงพระชนมชีพบนแผ่นดินนี้ พระองค์ทรงอธิษฐาน ทูลขอ คร่ำครวญและรำไห้ต่อพระเจ้า ... พระเจ้าทรงฟัง... ถึงแม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระบุตร ก็ยังทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมเชื่อฟังโดยการรับทรมาน และเมื่อทรงกระทำภารกิจของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์แล้ว ก็ทรงเป็นผู้บันดาลความรอดพ้นนิรันดรแก่ทุกคนที่ยอมนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์” (ฮบ.5:7-9) (2599-2606)

สรุป = สิ่งใหม่คือ การอธิษฐานภาวนาเยี่ยงบุตร – ยอมปฏิบัติทุกสิ่งตามพระประสงค์ แม้แต่มอบตัวเอง – ปลื้กตัวหาที่สงบในการภาวนา – ภาวนาสมาเสมอ – เริ่มต้นด้วยการขอบพระคุณพระเจ้า – พระเจ้าทรงฟัง -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา

2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา

3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา

4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

2) พระเยซูเจ้าทรงสอนให้อธิษฐานภาวนา

- ในการสอนของพระเยซูเจ้า = พระองค์ค่อยๆ นำพวกศิษย์ไปพบพระบิดา เริ่มด้วยบทเทศน์บนภูเขา (บุญลาภ 8 ประการ) – จากนั้น เทศน์สอนเรื่องการกลับใจ – การคืนดีกับพี่น้องก่อนจะถวายเป็นเครื่องบูชา – ความรักศัตรู – ที่สุด ทรงสอนเรื่องการอธิษฐานภาวนาว่าต้องภาวนาให้ผู้เบียดเบียน – ไม่พูดมาก – ไม่พูดซ้ำซาก – และให้อภัยจากใจจริง โดยทั้งหมดนี้ จะต้องภาวนาด้วยความเชื่อมั่นเยี่ยงบุตรและมีความกล้าเยี่ยงบุตรที่จะวอนขอจากบิดาของตน
- โดยทรงตรัสว่า = “ทุกสิ่งที่ท่านวอนขอในการอธิษฐานภาวนา จงเชื่อว่าท่านจะได้รับ และท่านก็จะได้รับ” (มก.11:24) เพราะ “ทุกสิ่งเป็นไปได้ทั้งนั้นสำหรับผู้มีความเชื่อ” (มก.9:23) แต่ไม่ใช่เพียงการกล่าวว่ “พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า” เท่านั้น ใจจะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดา

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา
ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
- 2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา
- 3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา
- 4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

• **ลูกา** = เล่าอุปมาเกี่ยวกับการภาวนาโดยเฉพาะไว้สามเรื่อง

(1) “**เรื่องเพื่อนที่ไม่รู้จักกาลเทศะ**” (ลก.11:5-13) เจตนา = เพื่อเชิญชวนเราให้ภาวนาโดยไม่ลดละ “**จงเคาะประตูเถิด แล้วเขาจะเปิดประตูรับท่าน**” แล้วพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์จะประทานทุกสิ่งที่เป็นแก่ผู้ที่วอนขอ

(2) “**เรื่องหญิงม่ายผู้รบเร้า**” (ลก.18:1-8) เจตนา = เพื่อเน้นเรื่องการภาวนาอย่างสม่ำเสมอ “**จำเป็นต้องอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอโดยไม่ท้อถอย**” โดยพากเพียรในความเชื่อ

(3) “**เรื่องชาวฟาริสีและคนเก็บภาษี**” (ลก.18:9-14) เจตนา = เพื่อเน้นท่าทีของความสุภาพถ่อมตนในการอธิษฐานภาวนา “**ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงพระกรุณาต่อข้าพเจ้าคนบาปด้วยเถิด**”

• **สรุป** = ทั้งหมดนี้คือ “**ธรรมล้ำลึกของการอธิษฐานภาวนาถึงพระบิดา**” ที่พระเยซูเจ้าทรงสอน-มอบให้แก่บรรดาศิษย์ของพระองค์อย่างเปิดเผย -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา

2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา

3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา

4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

3) พระเยซูเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานภาวนาของเรา

- **พระเยซูเจ้า** = เมื่อเสด็จไปเทศนาสั่งสอนในที่ต่างๆ **พระเยซูเจ้าก็ทรงฟังคำวอนขอด้วยความเชื่อของประชาชนที่เข้ามาขอพระองค์เสมอ** เช่น จากคนโรคเรื้อน คนตาบอด และจากคนที่เจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ แม้แต่คนที่แสดงความเชื่อออกเจียบๆ อย่างคนที่แบกคนอัมพาตเข้ามา (มก.2:5) หญิงตกเลือดที่มาสัมผัสฉลองพระองค์ (มก.5:28) และคนที่มาหาพระองค์ด้วยน้ำตาและเครื่องหอมของหญิงคนบาป (ลก.7:37-38)
- **ทั้งหมดนี้ = เป็นการวอนขอต่อพระเยซูเจ้า และพระองค์ก็ทรงฟังและตอบสนองการภาวนาวอนขอด้วยความเชื่อของพวกเขาเสมอ โดยทรงรักษาโรคหรือประทานอภัยบาป “จงไปเป็นสุขเถิด ความเชื่อของลูกช่วยลูกให้รอดพ้นแล้ว”**

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
- 2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา
- 3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา
- 4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- **ที่สุด** = พระเยซูเจ้ายังได้เปิดเผยให้ศิษย์ของพระองค์รู้ว่า หลังจากทีพระองค์กลับไปเฝ้าพระบิดาแล้ว ให้พวกเขาขอในพระนามของพระองค์ด้วย
- “สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายขอในนามของเรา เราจะทำสิ่งนั้น” (ยน.14:13)
- “จนถึงบัดนี้ ท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเราเลย จงขอเถิด แล้วท่านจะได้รับ เพื่อความยินดีของท่านจะสมบูรณ์” (ยน.16:24)
- **สรุป** = พระเยซูเจ้าทรงฟังและตอบสนองคำวอนขอด้วยความเชื่อของประชาชนเสมอ
= พระเยซูเจ้ายังทรงสอนให้เราวอนขอในนามของพระองค์ด้วย (“ทั้งนี้ ขอฟังพระบารมีพระเยซูคริสตเจ้า...”) -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
- 2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา
- 3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา
- 4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

4) แบบอย่างการอธิษฐานภาวนาของพระนางมารีย์

- พระนางมารีย์ = เป็นแบบอย่างของผู้ที่อธิษฐานภาวนาอยู่ตลอดเวลา การตอบรับสารจากทูตสวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด” เป็นหลักฐานที่ดีของเรื่องนี้ เพราะถ้าพระนางไม่อธิษฐานภาวนาอยู่เสมอ พระนางคงไม่รู้จักพระเจ้า และแผนการของพระเจ้า แต่เพราะพระนางอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอ พระเจ้าจึงเลือกสรรพระนางและทรงเตรียมพระนางไว้โดยบังดาลให้พระนาง “เปี่ยมด้วยพระหรรษทาน” และนี่ทำให้พระนางพร้อมตอบรับแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้า
- เหตุการณ์ที่หมู่บ้านคานา (ยน.2:1-12) = ก็ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึง พระนางมารีย์วอนขอพระบุตรเพื่อความจำเป็นของผู้อื่น (พระเยซูฟัง)

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
- 2) พระเยซูเจ้าสอนให้ภาวนา
- 3) พระเยซูเจ้าฟังคำภาวนาของเรา
- 4) การภาวนาของพระนางมารีย์

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

สรุป ตอนที่ 2 : การภาวนาในพันธสัญญาใหม่

- 1) พระเยซูเจ้าทรงให้ความหมายที่สมบูรณ์ของการอธิษฐานภาวนา นั่นคือ การภาวนาด้วยความเชื่อและกล้าเยี่ยงบุตรต่อพระบิดา ในเวลาเดียวกัน ใจของเราจะต้องพร้อมที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ด้วย
- 2) พระเยซูเจ้ายังให้แบบอย่างของการภาวนาว่าควรเริ่มต้นภาวนาด้วยการขอบคุณพระเจ้าก่อน แล้วค่อยวอนขอ โดยวอนขออย่างพวกเพียรไม่ลดละ สม่ำเสมอ ไม่ท้อถอย และด้วยความสุภาพถ่อมตน
- 3) พระเยซูเจ้าทรงฟังคำภาวนาวอนขอด้วยความเชื่อเสมอ และทรงสอนให้ภาวนาวอนขอในพระนามของพระองค์ด้วย
- 4) พระนางมารีย์เป็นแบบอย่างของการภาวนาอยู่ตลอดเวลา-เพื่อผู้อื่น -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

- 1) การภาวนาเพื่อถวายพร-กราบนมัสการ
- 2) การภาวนาเพื่อวอนขอ
- 3) การภาวนาวอนขอแทน
- 4) การภาวนาขอบพระคุณ
- 5) การภาวนาเพื่อสรรเสริญ

บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 3: การอธิษฐานภาวนาในพระศาสนจักร (2623-2649)

- จุดเริ่มต้น = เกิดขึ้นภายใต้การนำของพระจิตเจ้าในวันเพนเทกอสเต พระจิตเจ้าที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้ ได้เสด็จลงมาเหนือบรรดาศิษย์ ขณะกำลังอธิษฐานภาวนาอยู่ร่วมกัน พระจิตเจ้านี้ก็ได้สอนและทำให้พระศาสนจักรระลึกถึงทุกสิ่งที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสสอนไว้ พระจิตเจ้านี้ยังได้ช่วยเสริมสร้างพระศาสนจักรให้มีชีวิตแห่งการอธิษฐานภาวนาด้วย ด้วยเหตุนี้ คริสตชนกลุ่มแรกที่กรุงเยรูซาเล็มจึง “ประชุมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อฟังคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก ร่วมพิธีบิขนมปัง และ อธิษฐานภาวนา” (กจ 2:42)
- ดังนั้น การร่วมชุมนุมกัน จึงเป็นลักษณะเฉพาะของการอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักร = ซึ่งต่อมาได้รับการพัฒนาเป็นรูปแบบต่างๆ 5 รูปแบบด้วยกัน ในพระศาสนจักร คือ การชุมนุมกันเพื่อถวายพระพร-กราบนมัสการ(อาเบล-เอโนช-โนอาห์) — เพื่อวอนขอ (โมเสส-เอลียาห์) - เพื่อวอนขอแทน (โมเสส-พระเยซู) - เพื่อขอบพระคุณ (พระเยซู) — และเพื่อสรรเสริญ (พระเยซู)

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

1) การภาวนาเพื่อถวายพร-กราบนมัสการ

2) การภาวนาเพื่อวอนขอ

3) การภาวนาวอนขอแทน

4) การภาวนาขอพระคุณ

5) การภาวนาเพื่อสรรเสริญ

บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

1) การอธิษฐานภาวนาเพื่อถวายพระพรและกราบนมัสการ (2626-2628)

- การถวายพระพร = เป็นการที่มนุษย์ตอบสนองของประทานจากพระเจ้า กล่าวคือ เพราะพระเจ้าประทานพรให้แก่มนุษย์ มนุษย์จึงปรารถนาที่จะถวายพระพรพระองค์เป็นการตอบแทน = จึงเป็นการพบกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ (เรื่องความสัมพันธ์)
- ส่วนการกราบนมัสการ = เป็นท่าทีของมนุษย์ที่ยอมรับเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าผู้สร้างว่าตัวเองเป็นเพียงสิ่งสร้างของพระเจ้า ในเวลาเดียวกันก็ยกย่องความยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะพระผู้สร้าง และยกย่องสรรพคุณภาพของพระเจ้าที่ทรงช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ ได้ และ น.ออกัสตินว่า เป็นการถวายพระเกียรติอย่างเจียมๆ เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าผู้ “ทรงยิ่งใหญ่กว่ามนุษย์เสมอ” -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

- 1) การภาวนาเพื่อถวายพร-กราบนมัสการ
- 2) การภาวนาเพื่อวอนขอ
- 3) การภาวนาวอนขอแทน
- 4) การภาวนาขอพระคุณ
- 5) การภาวนาเพื่อสรรเสริญ

บทที่ 2 ธรรมเนียมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

2) การอธิษฐานภาวนาเพื่อวอนขอ (2629-2633)

- คืออะไร? = เป็นการเปิดใจของเราต่อพระเจ้าว่าเราอยู่ในฐานะสิ่งสร้าง-ไม่มีอำนาจควบคุมสิ่งใด-ยังรู้ว่าตนเป็นคนบาป-อยู่ห่างจากพระบิดา การวอนขอจึงเป็นการกลับมาหาพระเจ้า-มาพึ่งพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง (พระเยซู-เรื่องความสุภาพ-ถ่อมตน)
- ท่าทีแรกของการภาวนาวอนขอคือวอนขอการอภัยบาป = เช่น คนเก็บภาษีภาวนาว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดทรงพระกรุณาต่อข้าพเจ้าคนบาปด้วยเถิด” (ลก.18:13) การวอนขอเช่นนี้เป็นการนำไปสู่การอธิษฐานภาวนาที่ถูกต้อง เพราะความถ่อมตนนำเรากลับมาสู่แสงสว่างของสัมพันธภาพกับพระบิดา กับพระเยซูคริสตเจ้า และกับมนุษย์ด้วยกัน ต่อจากนั้น “ถ้าเราวอนขอสิ่งใด เราขอมจะได้รับการรับสิ่งนั้นจากพระองค์” (1 ยน.3:22) ด้วยเหตุนี้ เราจึงวอนขออภัยบาปก่อนพิธีมิสซา และ ก่อนการอธิษฐานภาวนาส่วนตัวด้วย (เหมือนคนเก็บภาษีในพระวรสาร)
- ควรมีสุนัขกลางการวอนขออยู่ที่การมาถึงของพระอาณาจักรของพระเจ้า = นี่เป็นคำสอนของพระเยซูเจ้า (มธ.6:10,33; ลก.11:2,13.) เพื่อให้เรามีลำดับความสำคัญในการวอนขอ โดยวอนขอพระอาณาจักรก่อน (ดูในบทข้าแต่พระบิดาฯ) แล้วจึงวอนขอสิ่งที่จำเป็นต่าง ๆ สำหรับการดำเนินชีวิตในพระอาณาจักรนี้ -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

1) การภาวนาเพื่อถวายพร-กราบนมัสการ

2) การภาวนาเพื่อวอนขอ

3) การภาวนาวอนขอแทน

4) การภาวนาขอพระคุณ

5) การภาวนาเพื่อสรรเสริญ

บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

3) การอธิษฐานภาวนาเพื่อวอนขอแทน (2634-2636)

- พระเยซูเจ้าคือองค์ต้นแบบ = ทรงเป็นผู้วอนขอพระบิดาเจ้าแทนเรามนุษย์ทุกคนและเพื่อเรามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **“เพื่อคนบาป”** (รม.8:34; 1 ยน.2:1; 1 ทธ.2:5-8.) **น.เปาโล**บอกเพิ่มเติมว่า **พระจิตเจ้า** **“ทรงอธิษฐานภาวนาขอแทนเรา เพราะทรงอธิษฐานเพื่อบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ตาม พระประสงค์ของพระเจ้า”** (รม.8:26-27) **เราจึงต้องเลียนแบบ**อย่างนี้จากพระเยซูเจ้า โดยการวอนขอแทนผู้อื่นและเพื่อผู้อื่น และพระศาสนจักรก็ทำเช่นนี้เสมอมา ย้อนไปถึงสมัยอับราฮัม (ต่อรองเพื่อเมืองโสเดม-โกโมรา) — **โมเสส** (เมื่อชาวอิสราเอลทำบาป) — **พระเยซูเจ้า** (สิ้นพระชนม์)
- **การวอนขอเพื่อผู้อื่น**ของพระศาสนจักร-คริสตชน = ยังเป็นการมีส่วนร่วมกับการวอนขอของพระคริสตเจ้าเพื่อผู้อื่นด้วย นี่แสดงถึงความสนิทสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ เพราะในการวอนขอเพื่อผู้อื่น ผู้ที่อธิษฐานภาวนา **“ไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ของตัวเอง แต่เห็นแก่ผลประโยชน์ของผู้อื่นด้วย”** (ฟป.2:4) แม้แต่ผู้ที่ทำร้ายตนด้วย นี่เป็นสิ่งที่กลุ่มคริสตชนในสมัยแรกยึดถือและปฏิบัติกันอย่างแข็งขัน -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

1) การภาวนาเพื่อถวายพร-กราบนมัสการ

2) การภาวนาเพื่อวอนขอ

3) การภาวนาวอนขอแทน

4) การภาวนาขอพระคุณ

5) การภาวนาเพื่อสรรเสริญ

บทที่ 2 ธรรมเนียมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

4) การอธิษฐานภาวนาเพื่อขอพระคุณ (2637-2638)

- **คืออะไร?** = คือการที่เราคริสตชนอธิษฐานภาวนาเพื่อ**ขอพระคุณพระเจ้า** สำหรับ**ทุกสิ่ง-ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิต** (ความรอดผ่านทางพระเยซู-ความรู้เรื่องพระเจ้า-ของประทานฯ)
- **น.เปาโล** = ให้แบบอย่างในเรื่องนี้โดยในหลาย ๆ ครั้ง เปาโล**เริ่มและจบด้วย** การขอพระคุณพระเจ้า และ **สั่งสอนคริสตชนของท่านให้ทำในแบบเดียวกัน**
  - **“จงขอพระคุณพระเจ้าในทุกกรณี เพราะพระองค์ทรงปรารถนาให้ท่านทำสิ่งนี้ในพระคริสตเยซู”** (1 ธส.5:18)
  - **“จงอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ อย่าละเลยที่จะขอพระคุณ”** (คส.4:2) -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

1) การภาวนาเพื่อถวายพร-กราบนมัสการ

2) การภาวนาเพื่อวอนขอ

3) การภาวนาวอนขอแทน

4) การภาวนาขอพระคุณ

5) การภาวนาเพื่อสรรเสริญ

บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

5) การอธิษฐานภาวนาเพื่อสรรเสริญ (2639-2643)

- การสรรเสริญพระเจ้า = เป็นการยอมรับอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า เพราะคำสรรเสริญเป็นการที่เราถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าโดยตรง ไม่ใช่เพราะสิ่งที่ทรงกระทำ แต่เพราะการที่ “พระองค์ทรงเป็น” การอธิษฐานภาวนาสรรเสริญจึงมุ่งไปที่พระเจ้าโดยตรง
- น.เปาโล = “พระเจ้ามีเพียงพระองค์เดียวคือพระบิดา สรรพสิ่งมาจากพระองค์ เราเป็นอยู่เพื่อพระองค์” (1 คร.8:6) เราเป็นอยู่เพื่อพระองค์ก็คือเรามีชีวิตอยู่เพื่อสรรเสริญพระองค์ เหมือนทูตสวรรค์ในสวรรค์

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอน 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอน 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอน 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

- 1) การภาวนาเพื่อถวายพร-กราบนมัสการ
- 2) การภาวนาเพื่อวอนขอ
- 3) การภาวนาวอนขอแทน
- 4) การภาวนาขอพระคุณ
- 5) การภาวนาเพื่อสรรเสริญ

บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

สรุป ตอนที่ 3 : การภาวนาในชีวิตของพระศาสนจักร

- 1) การอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักรเกิดขึ้นภายใต้การนำของพระจิตเจ้า ที่เสด็จมาในวันเพนเทกอสเต ตามคำสัญญาของพระเยซู
- 2) พระจิตเจ้าทรงเสด็จลงมาในขณะที่บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้ากำลังอธิษฐานภาวนากันอยู่ ดังนั้น การร่วมชุมนุมกันจึงเป็นลักษณะเฉพาะของการอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักร
- 3) พระจิตเจ้านี้ นอกจากเป็นผู้สอนและแนะนำทุกอย่างตามที่พระเยซูเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว ยังอบรมสั่งสอนพระศาสนจักรให้มีชีวิตการอธิษฐานภาวนาด้วย ซึ่งก็คือ การภาวนาเพื่อถวายพระพร-วอนขอ-วอนขอแทน-ขอพระคุณ-และเพื่อสรรเสริญพระเจ้า นั่นเอง -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1 ในพันธสัญญาเดิม

ตอนที่ 2 ในพันธสัญญาใหม่

ตอนที่ 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

จบ

บทที่ 1

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

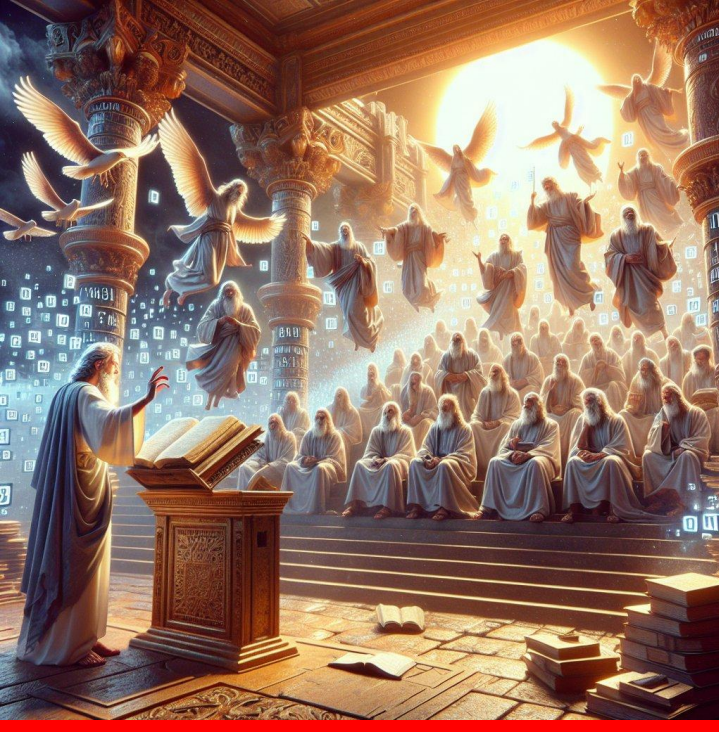
ตอนที่ 3: ผู้นำในการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

บทที่ 2

ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา (2650-2696)

- พระศาสนจักรสอนว่า = เราจะคิดว่าการอธิษฐานภาวนาเป็นเพียงความต้องการที่เกิดขึ้นเองภายในใจไม่ได้ แต่เราต้องมีความปรารถนาที่จะทำเช่นนั้น และ การแคร์ว่าพระคัมภีร์เปิดเผยเรื่องการอธิษฐานภาวนาไว้ว่าอย่างไรก็ไม่ถือเป็นการเพียงพอ แต่เราต้องเรียนรู้ที่จะอธิษฐานภาวนาด้วยตัวเองด้วย
- และพระเจ้า = ก็ได้ทรงสอนบรรดาบุตรของพระเจ้าในพระศาสนจักรให้รู้จักการอธิษฐานภาวนาเรื่อยมา กลายเป็น “ธรรมประเพณีที่มีชีวิตของการอธิษฐานภาวนา” (2650; DV 8)
- บทนี้ แบ่งเป็น 3 ตอน = เรื่องบ่อเกิด-วิธีทาง-ผู้นำในการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา (2652-2654)

- **พระศาสนจักร** = พูดเปรียบเทียบว่า ในชีวิตคริสตชนมี ธารน้ำที่ไหลออกมาจากตาน้ำ (พระคริสตเจ้า) และ ธารน้ำนี้คือพระจิตเจ้า ซึ่งเป็นธารน้ำที่ไหลริน “เพื่อชีวิตนิรันดร” ในใจของผู้อธิษฐานภาวนา
- **พระจิตเจ้านี้** = จึงเป็นผู้สอนบรรดาบุตรของพระเจ้าในพระศาสนจักรให้อธิษฐานภาวนา โดยมีบ่อเกิดจากสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

- พระวาจาของพระเจ้า
- พิธีกรรมของพระศาสนจักร
- คุณธรรมเกี่ยวกับพระเจ้า
- ในวันนี้

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

ตอนที่ 3: ผู้นำในการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- 1) จากพระวาจาของพระเจ้าที่บรรจุอยู่ในพระคัมภีร์ พระศาสนจักรจึงเตือนอย่างหนักแน่นเป็นพิเศษให้คริสตชนทั้งหลายได้อ่านพระคัมภีร์บ่อยๆ เพื่อจะได้สนิทกับพระเจ้า ภายใต้การนำของพระจิตเจ้า เพราะว่า “เราพูดกับพระเจ้าเมื่อเราภาวนา แต่เราฟังพระองค์ เมื่อเราอ่านพระวาจา” (DV 25) บรรดาปิตาจารย์ผู้สอนเรื่องชีวิตจิตจึงกล่าวว่า “จงแสวงหาโดยการอ่าน และท่านจะพบเมื่อไตร่ตรอง จงเคาะด้วยการอธิษฐานภาวนา และพระเจ้าจะทรงเปิดใจให้ท่านโดยการเพ่งมาน”

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

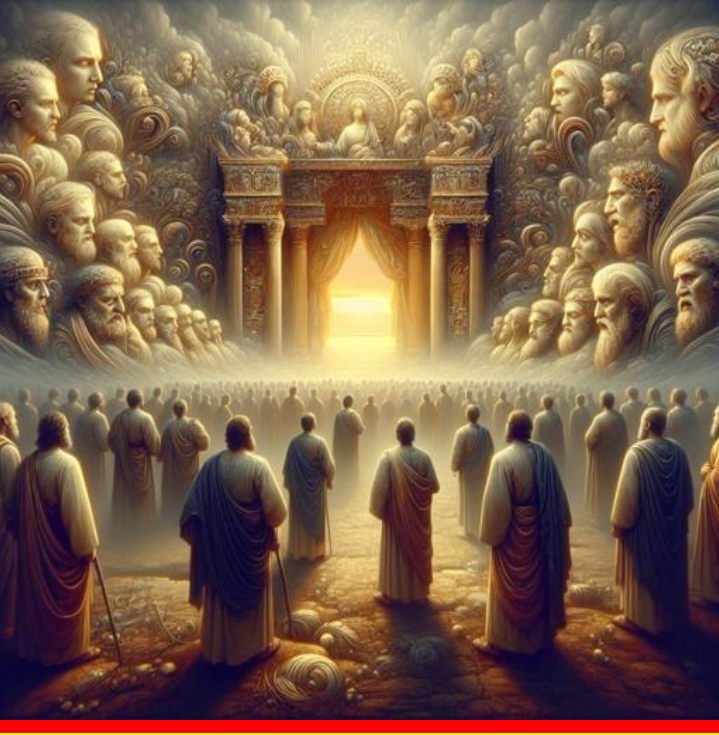
- พระวาจาของพระเจ้า
- พิธีกรรมของพระศาสนจักร
- คุณธรรมเกี่ยวกับพระเจ้า
- ในวันนี้

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

ตอนที่ 3: ผู้นำในการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- 2) จากพิธีกรรมของพระศาสนจักร = เหตุเพราะในพิธีกรรมของพระศาสนจักรมีเรื่องพระธรรมล้ำลึกเรื่องความรอดพ้นและได้รับการเผยแผ่ต่อไปในใจที่ภาวนา บิดาจารย์ผู้สอนเรื่องชีวิตจิตเปรียบเทียบใจของเราว่าเป็นเหมือนกับพระแท่นบูชา การอธิษฐานภาวนาเป็นการทำให้พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์เข้ามาอยู่ในใจเป็นของเรา และดังนั้นการอธิษฐานภาวนา แม้จะเกิดขึ้น “ในห้องส่วนตัว” ก็ถือเป็นการอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักรเสมอ
- 3) จากคุณธรรมความเชื่อ ความหวัง และความรัก = ล้วนเป็นบ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนาทั้งสิ้น กล่าวคือ เพราะ...เรามีความเชื่อในพระเจ้า เราจึงอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้า เพราะ...เรามีความหวังในพระเจ้า เราจึงอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้า และเพราะ...เรารักพระเจ้า เราจึงอธิษฐานภาวนาต่อพระเจ้า ซึ่งทั้งหมดนี้ เกิดขึ้นภายใต้การนำของพระจิตเจ้า
- 4) พระศาสนจักรจึงสรุปในข้อ 2659-2660 ว่า = ในเมื่อพระเยซูเจ้าทรงประทานพระจิตของพระองค์ให้เราเสมอ-ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ของแต่ละวัน-เราจึงพบพระองค์ได้ทุกวัน ไม่ใช่เมื่อวานนี้หรือพรุ่งนี้ แต่ “วันนี้” ดังนั้น เราจึงสามารถอธิษฐานภาวนาได้ทุกวัน-ในเหตุการณ์ของแต่ละวัน -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

- การภาวนาต่อพระบิดาโดยตรง
- การภาวนาต่อพระเยซูเจ้า
- การภาวนาต่อพระจิตเจ้า
- การภาวนาต่อ-ร่วมกับ-มารีย์

ตอนที่ 3: ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการอธิษฐานภาวนา

- **ตอนนี้** = พูดถึงพระศาสนจักรแต่ละแห่งว่ามีรูปแบบการภาวนาที่แตกต่างกัน เช่น การใช้ถ้อยคำ ทำนองเพลง ท่าทาง และรูปภาพศักดิ์สิทธิ์ ทั้งหมดนี้เป็นหน้าที่ผู้มีอำนาจสอนของพระศาสนจักรที่จะพิจารณาแนวทางของการภาวนาเหล่านี้ว่า สอดคล้องกับธรรมประเพณีความเชื่อที่ได้รับตกทอดมาหรือไม่ รวมถึงมีหน้าที่อธิบายความหมายของบทภาวนาเหล่านี้ด้วย
- **ในธรรมประเพณีการภาวนาของพระศาสนจักร = มี 4 วิธีทาง คือ**
  - 1) การภาวนาที่มุ่งหาพระเจ้าพระบิดาโดยตรง
  - 2) การภาวนาต่อพระบุตรเยซูคริสตเจ้า
  - 3) การภาวนาต่อพระจิตเจ้า
  - 4) การภาวนาต่อพระนางมารีย์และร่วมกับพระนางมารีย์

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิถีทางของการภาวนา

- การภาวนาต่อพระบิดาโดยตรง
- การภาวนาต่อพระเยซูเจ้า
- การภาวนาต่อพระจิตเจ้า
- การภาวนาต่อ-ร่วมกับ-มารีย์

ตอนที่ 3: ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

1) การอธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาโดยตรง (2664)

- **ในพระนามของพระเยซูเจ้า = ความจริงคือ ไม่มีคำอธิษฐานภาวนาใดของเรา มนุษย์จะไปถึงพระเจ้าพระบิดาได้ นอกจากเราจะภาวนา “ในพระนาม” ของพระเยซูเจ้า และนี่เป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเปิดเผย-สอน-แนะนำไว้**
- **การอธิษฐานภาวนามุ่งพระเจ้าพระบิดาโดยตรงจึงทำได้และพระเยซูเจ้าก็ทรงแนะนำไว้เช่นกัน = เพียงแต่ต้องอธิษฐานภาวนา “ในพระนาม” ของพระเยซูเจ้า และการภาวนาของพระศาสนจักรส่วนใหญ่ก็จะมุ่งหาพระบิดาโดยตรงเช่นนี้ ทั้งการภาวนาร่วมกันของชุมชนหรือส่วนตัว (ในมิสซา “ข้าแต่พระเจ้า-พระบิดา) ทั้งโดยออกเสียงหรือในใจก็ตาม -/-**

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิถีทางของการภาวนา

- การภาวนาต่อพระบิดาโดยตรง
- การภาวนาต่อพระเยซูเจ้า
- การภาวนาต่อพระจิตเจ้า
- การภาวนาต่อ-ร่วมกับ-มารีย์

ตอนที่ 3: ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

2) การอธิษฐานภาวนาต่อพระเยซูเจ้า (2665-2669)

- **บทสวดภาวนาต่อพระเยซูเจ้า** = ในธรรมประเพณีของพระศาสนจักรยังมีบทสวดภาวนาจำนวนหนึ่งที่มุ่งหาพระเยซูเจ้าด้วย เช่น บทภาวนาที่ขึ้นต้นด้วยการเรียกหาพระเยซูคริสตเจ้าว่า “ข้าแต่พระบุตรของพระเจ้า” “ข้าแต่พระวจนาตถ์ของพระเจ้า” “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า” “ข้าแต่พระผู้ไถ่กู้” และ “ลูกแกะพระเจ้า” (ในมิสซา) เป็นต้น
- **พระนามเยซู** = แต่พระนาม-ชื่อ-ที่สมบูรณ์มากที่สุดคือ “เยซู” ซึ่งแปลว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอดพ้น” เพราะมนุษย์เอ่ยพระนามพระเจ้าไม่ได้ แต่พระบุตรพระเจ้ามารับสภาพมนุษย์และได้มอบพระนาม “เยซู” นี้ให้เรา เราจึงเอ่ยพระนามพระเจ้า-พระเยซูเจ้า-ได้ พระนาม “เยซู” จึงหมายความว่าถึงทุกอย่าง-ครอบคลุมทุกอย่าง-หมายถึงพระเจ้าและมนุษย์-รวมทั้งสิ่งสร้างและแผนการการความรอดพ้นทั้งหมด การเรียกขานพระนามศักดิ์สิทธิ์ของ “พระเยซู” จึงเป็นทางชื่อที่ดีที่สุดที่ทุกคนจะอธิษฐานภาวนาได้ตลอดเวลา -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

- การภาวนาต่อพระบิดาโดยตรง
- การภาวนาต่อพระเยซูเจ้า
- การภาวนาต่อพระจิตเจ้า
- การภาวนาต่อ-ร่วมกับ-มารีย์

ตอนที่ 3: ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

3) การอธิษฐานภาวนาต่อพระจิตเจ้า (2670-2672)

- **น.เปาโล** กล่าวว่า = “หากพระจิตเจ้ามิได้ทรง دلใจก็ไม่มีผู้ใดพูดได้ว่า ‘พระเยซู คือองค์พระผู้เป็นเจ้า’” (1 คร 12:3) ดังนั้น ในเมื่อพระจิตเจ้าทรงสอนเราให้อธิษฐานภาวนา พระจิตเจ้าทรง دلใจให้เราระลึกถึงพระคริสตเจ้าในการภาวนา เราจึงควรอธิษฐานภาวนาต่อพระจิตเจ้าด้วย
- **พระศาสนจักร** = จึงเชิญชวนเราให้เรียกหาพระจิตเจ้าทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเริ่มและจบกิจการงานที่สำคัญทุกอย่าง
- **ตัวอย่างบทภาวนาถึงพระจิตเจ้า** = แบบชื่อ ๆ และโดยตรงที่สุดและใช้กันมานานเป็นธรรมประเพณี คือ “**เชิญเสด็จมา ข้าแต่พระจิตเจ้า**” ซึ่งธรรมประเพณีทางพิธีกรรมก็ได้ขยายความต่อมาเป็น “**เชิญเสด็จมา ข้าแต่พระจิตเจ้า เชิญเสด็จมาสถิตในดวงใจสัตบุรุษ และทรงบันดาลให้ลูกร้อนด้วยไฟความรักของพระองค์...**” -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

- การภาวนาต่อพระบิดาโดยตรง
- การภาวนาต่อพระเยซูเจ้า
- การภาวนาต่อพระจิตเจ้า
- การภาวนาต่อ-ร่วมกับ-มารีย์

ตอนที่ 3: ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

4) การอธิษฐานภาวนาต่อ-ร่วมกับ-พระนางมารีย์ (2673-2679)

- **ทำไมเราต้องภาวนาร่วมกับพระนางมารีย์?** = เพราะพระนางเป็นพระมารดาของพระเจ้า เราจึงร่วมกับพระนางประกาศความยิ่งใหญ่ของเป็นเจ้า คือ เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำต่อผู้รับใช้ต่ำต้อยของพระองค์และที่ทรงกระทำต่อมวลมนุษย์ผ่านทางพระนาง นั่นคือ การประทานพระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์มารับธรรมชาติมนุษย์ผ่านทางพระนางมารีย์
- **ทำไมต้องภาวนาต่อพระนางมารีย์?** = เพราะในฐานะพระมารดาของพระเจ้า เราคริสตชนก็ฝากคำวอนขอและคำสรรเสริญของเราไว้ให้พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงวอนขอแทนเราด้วย
- **แนวความคิดทั้งสองประการนี้** = แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในบทสวดที่เราคุ้นเคยกันดีคือบท “**วันทามารีย์**” อย่างไร?

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิถีทางของการภาวนา

- การภาวนาต่อพระบิดาโดยตรง
- การภาวนาต่อพระเยซูเจ้า
- การภาวนาต่อพระจิตเจ้า
- การภาวนาต่อ-ร่วมกับ-มารีย์

ตอนที่ 3: ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- **บทวันทามารีย์ = เริ่มต้นคำทักทายของทูตสวรรค์ “เปี่ยมด้วยพระพรหรรษา พระเจ้าสถิตกับท่าน”** ซึ่งมีความหมายว่า พระนางมารีย์ทรงเปี่ยมด้วยพระพรหรรษา เพราะพระเจ้าประทับอยู่กับพระนาง ด้วยเหตุนี้ พระนางจึงเป็น **“ผู้ได้รับพระพรกว่าสตรีใดๆ”** เหตุเพราะพระนางได้เชื่อว่าพระวาจาของพระเจ้าจะสำเร็จเป็นจริง // ด้วยเหตุนี้ ในส่วนที่สองของบทวันทามารีย์ เราคริสตชนจึง **วอนขอต่อพระนางว่า “สันตะมารีย์ พระมารดาพระเจ้า โปรดภาวนาเพื่อลูกทั้งหลาย”** นั่นคือ เราขอฝากตัวเราและความต้องการทุกอย่างของเราไว้ในคำวอนขอของพระนาง

- **ข้อ 2679 จิงกล่าวสรุปว่า = พระนางมารีย์จึงเป็นผู้อธิษฐานภาวนาที่สมบูรณ์แบบ และเป็นรูปแบบของพระศาสนจักรในการอธิษฐานภาวนาด้วย** ดังนี้ เราจึง **อธิษฐานภาวนาร่วมกับพระนางได้และอธิษฐานภาวนาต่อพระนางได้** เช่นเดียวกัน พระศาสนจักรจึงยินดียินดีอธิษฐานภาวนาร่วมกับ-ต่อ-พระนาง **พรหมจารี เพื่อประกาศกิจการยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงกระทำในพระนาง และเพื่อฝากคำวอนขอให้พระนางช่วยทูลถวายแทนเรา -/-**

ตอนที่ 3: ผู้นำให้อิสรฐานภาวนา (2683-2696)

- เริ่มข้อ 2683-2684 พุดถึง **บรรดานักบุญ-ผู้ศักดิ์สิทธิ์** = คือผู้ถ่ายทอดธรรมประเพณีของการภาวนาไว้ให้เรา ผ่านทางแบบอย่างชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์และสนิทสัมพันธ์เป็นหนึ่งในเดียวกับพระเจ้า ผ่านทางงานเขียนต่างๆ และผ่านทางจิตตารมณ์ที่ได้มอบไว้ต่อมา เพื่อบรรดาศิษย์ผู้ติดตาม-พวกเราคริสตชน-จะได้มีส่วนในจิตตารมณ์นี้ด้วย
- ทุกวันนี้** = ท่านเหล่านั้นก็ยังเฝ้าอิสรฐานภาวนาต่อพระเจ้า-สรรเสริญพระเจ้า-และไม่หยุดที่จะเอาใจใส่บุคคลที่ท่านได้ทิ้งไว้ในโลกนี้ คือ พวกเราในปัจจุบัน
- ดังนั้น** = การภาวนาของเราจึงเป็นการภาวนาในความสัมพันธ์กับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น คือ วอนขอท่านเหล่านั้นให้ภาวนาเพื่อเราที่ยังอยู่ในโลกนี้ด้วย
- เนื้อหาในตอนนี้** = พุดถึงสาระสำคัญ 2 เรื่องของการภาวนา คือ ศาสนบริกรในการอิสรฐานภาวนา และ สถานที่ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการอิสรฐานภาวนา

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

ตอนที่ 3: ผู้นำในการภาวนา

- ศาสนบริกร

- สถานที่

บทที่ 3 ชีวิตการอิสรฐานภาวนา

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมชาติประเพณีเรื่องการภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

ตอนที่ 3: ผู้นำในการภาวนา

- ศาสนบริการ

- สถานที่

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

1) ศาสนบริการในการอธิษฐานภาวนา (2685-2690)

- **ครอบครัวคริสตชน** = เป็นสถานที่แรกที่ทำให้การอบรมเพื่อการอธิษฐานภาวนา ในฐานะที่ “ครอบครัวเป็นพระศาสนจักรประจำบ้าน” ครอบครัวจึง “มีหน้าที่สั่งสอน” บรรดาบุตรของพระเจ้าให้เรียนรู้ที่จะอธิษฐานภาวนาและ “มีการอธิษฐานภาวนาอย่างต่อเนื่อง” ซึ่งเรียกว่า การภาวนาประจำวัน
- **ศาสนบริการที่ได้รับศีลบวช** = เป็นผู้ที่ “มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง” ที่จะอบรม คริสตชนให้ภาวนา เพราะเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเยซู ได้รับศีลบวชมาก็เพื่อนำ ประชากรของพระเจ้าไปยังแหล่งของการอธิษฐานภาวนา ซึ่งได้แก่ พระวาจาของ พระเจ้าและพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้พระวาจาของพระเจ้าได้รับการรำพึงในการ ภาวนา ทั้งในแบบส่วนตัวและส่วนรวม (พิธีกรรม) และซึมซาบเข้าไปในจิตใจเพื่อ จะได้บังเกิดผลในชีวิตใหม่ ตัวอย่างของบุคคลที่เป็นนักภาวนา เช่น นักพรต ซึ่งมี จุดเริ่มต้นตั้งแต่สมัยในทะเลทรายอียิปต์แล้ว ยังมีบรรดานักพรตทั้งที่อาศัยอยู่ โดดเดี่ยว หรือรวมกันในห้อง เป็นต้น

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา

ตอนที่ 2: วิธีทางของการภาวนา

ตอนที่ 3: ผู้นำในการภาวนา

- ศาสนาบริการ

- สถานที่

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

- ผู้ได้รับพระพรพิเศษ = พระจิตเจ้าทรงประทานพระพรพิเศษแก่บางคนให้ “มีพระพรพิเศษในการอธิษฐานภาวนาและการแนะนำจิตใจ” เพื่อให้เกิดความดีแก่ส่วนรวม ผู้ที่ได้รับพระพรพิเศษนี้จึงมีบทบาทสำคัญในธรรมประเพณีชีวิตการอธิษฐานของพระศาสนจักร
- นักบุญยอห์นแห่งไม้กางเขน = จึงถึงกับแนะนำวิญญานที่อยากก้าวหน้าในชีวิตแห่งความครบครัน (การภาวนา) ให้มอบตนไว้ภายใต้การแนะนำของ ผู้ที่มีพระพรพิเศษเหล่านี้...

“เพราะว่าอาจารย์เป็นเช่นไร ศิษย์ก็จะเป็นเช่นนั้น บิดาเป็นเช่นไร บุตรก็จะเป็นเช่นนั้น ... ถ้าผู้แนะนำจิตใจไม่มีประสบการณ์เรื่องชีวิตจิต เขาก็จะไม่อาจแนะนำวิญญานให้มีชีวิตจิตที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้ไปถึงได้” -/-

ส่วนที่หนึ่ง

- บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา
- บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องภาวนา
  - ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการภาวนา
  - ตอนที่ 2: วิถีทางของการภาวนา
  - ตอนที่ 3: ผู้นำในการภาวนา
    - ศาสนบริกร
    - สถานที่
- บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

2) สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับอธิษฐานภาวนา (2691)

- สำหรับชุมชน = วัดหรือโบสถ์เป็นบ้านของพระเจ้า-เป็นที่ประทับของพระเจ้า จึงเป็นสถานที่เฉพาะของการอธิษฐานภาวนา วัดยังเป็นสถานที่พิเศษเพื่อถวายนมัสการการประทับอยู่อย่างแท้จริงของพระเจ้าในศีลมหาสนิท
- สำหรับส่วนตัว = สามารถเลือกสถานที่ใดเป็นมุมสำหรับการอธิษฐานภาวนาก็ได้ ซึ่งหากมีหนังสือพระคัมภีร์และรูปภาพศักดิ์สิทธิ์อยู่ด้วย ก็จะช่วยให้เรา “ได้อยู่ตามลำพัง” ต่อหน้าพระเจ้า-พระบิดาของเรา
- สำหรับครอบครัวคริสตชน = ห้องอธิษฐานภาวนาเล็กๆ ในบ้าน ถือเป็นสถานที่ที่เหมาะสมที่สุดที่ช่วยให้มีการอธิษฐานภาวนาร่วมกันได้อย่างดี -/-

ส่วนที่หนึ่ง

- บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้อธิษฐานภาวนา
- บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 1: บ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 2: วิถีทางของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 3: ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา
- บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

จบ

บทที่ 2

ส่วนที่หนึ่ง

การอธิษฐานภาวนาในชีวิตคริสตชน (2558-2758)

- **บทที่ 1** มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกมาให้อธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 1 ในพันธสัญญาเดิม
  - ตอนที่ 2 เมื่อเวลาที่กำหนดมาถึงแล้ว-พันธสัญญาใหม่
  - ตอนที่ 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร
- **บทที่ 2** ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 1 บ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 2 วิถีทางของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 3 ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา
- **บทที่ 3** ชีวิตการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 1 การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ
  - ตอนที่ 2 อุปสรรคต่างๆ ของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 3 การอธิษฐานภาวนาตามเวลาของพระเยซูเจ้า

คำสอน พระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่สี่

การอธิษฐานภาวนาของคริสตชน

ส่วนที่สอง

บทภาวนา “ข้าแต่พระบิดา” (2759-2865)

- ตอนที่ 1 สรุปลักษณะทั้งหมด
- ตอนที่ 2 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
พระองค์สถิตในสวรรค์
- ตอนที่ 3 คำขอขอเจ็ดประการ
- ตอนที่ 4 บทขอพระเกียรติสุดท้าย

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

บทที่ 3

ชีวิตการอธิษฐานภาวนา (2697-2758)

- ธรรมเนียมประเพณีของพระศาสนจักร = สอนว่า การอธิษฐานภาวนาว่าเป็น “การยกจิตใจขึ้นพระเจ้า” คริสตชนจึงได้รับการเชื่อเชิญให้ “ยกใจขึ้นคิดถึง” พระเจ้า อยู่บ่อยๆ น.เกรโกรีแห่งนาซีอันเซน พูดเปรียบเทียบว่า “เราต้องคิดถึงพระเจ้า ให้บ่อยกว่าหายใจเสียด้วย”
- แต่ความจริงแล้ว การภาวนา “อยู่ตลอดเวลา” เป็นไปไม่ได้ = พระศาสนจักรจึงได้ “เสนอจังหวะเวลา-ช่วงเวลา” ของการภาวนาไว้ เพื่อจะได้สามารถหล่อเลี้ยงชีวิตการภาวนา-ยกจิตใจขึ้น-ได้อย่างต่อเนื่อง เช่น การภาวนาเวลาเช้า-เย็น ก่อน-หลังอาหาร สวดทำวัตร และ มิสซาประจำวัน-วันอาทิตย์
- บทนี้นำเสนอ 3 เรื่อง = รูปแบบต่างๆ ในการภาวนา อุปสรรคของการภาวนา และการภาวนาตามเวลาของพระเยซูเจ้า

ตอนที่ 1: การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ

- ในธรรมเนียมคริสต์ชน = มีการภาวนาอยู่ 3 รูปแบบ ซึ่งทั้ง 3 แบบนี้มีแนวปฏิบัติพื้นฐานร่วมกันคือ มีการสำรวมจิตใจ-พยายามรักษาถ้อยคำ-การดำรงตนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมเนียมเรื่องภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

- การเปล่งเสียง

- การรำพึง

- การพิศเพ่งฌาน

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

1) การภาวนาโดยเปล่งเสียง

2) การรำพึง

3) การพิศเพ่งฌาน

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

- การเปล่งเสียง
- การรำพึง
- การพิศเพ่งฌาน

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

1) การอธิษฐานภาวนาโดยเปล่งเสียง (2700-2704)

- ด้วยเพราะมนุษย์ประกอบด้วยร่างกายและจิตใจรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน = ดังนั้นเมื่อเราภาวนาต่อพระเจ้า ร่างกายจึงต้องรวมเป็นหนึ่งเดียวกับจิตใจด้วย โดยเสียงออกมาจากใจอีกต่อหนึ่ง คือ เริ่มต้นที่ใจ และเปล่งออกมาเป็นเสียง
- การภาวนาด้วยการเปล่งเสียงนี้ยังสอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า = เพราะพระเจ้าแสวงหาผู้ที่นมัสการพระองค์-ผู้ที่ภาวนาต่อพระองค์-ที่ออกมาจากส่วนลึกของจิตใจ-วิญญาณ
- พระเยซูเจ้าเอง = ทรงอธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาของพระองค์ด้วยการเปล่งเสียงหลายครั้ง (พระวรสาร) และทรงสอนบรรดาศิษย์ให้สวดบทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย (ด้วยการเปล่งเสียง)
- ด้วยเหตุนี้ น.ยอห์น คริสซอสโตม จึงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานภาวนาของเรา ไม่ใช่เพราะถ้อยคำจำนวนมาก แต่อยู่ที่ความตั้งใจของเรา” -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

- การเปล่งเสียง

- การรำพึง

- การพิศเพ่งฌาน

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

2) การรำพึงภาวนา (2705-2708)

- เป็นการภาวนาโดย ใช้ความสามารถต่างๆ ทั้งความคิด จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึก และความปรารถนา โดยมีเป้าหมายเพื่อเข้าใจพระเจ้า ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังนั้น การรำพึงภาวนาจึงเป็นเรื่องของการค้นคว้าหาความ เข้าใจ (ตัวอย่าง รำพึงหลังอ่านพระวรสาร-หลังบทเทศน์)
- แหล่งข้อมูลของการรำพึง = ข้อความจากพระคัมภีร์ รูปภาพศักดิ์สิทธิ์ ข้อความจากพิธีกรรม ข้อเขียนแนะนำวิญญูญาณของบรรดาปีตาจารย์ ผู้สอนเรื่องชีวิตจิต เป็นต้น -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

- การเปล่งเสียง
- การรำพึง
- การพิศเพ่งฌาน

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

3) การพิศเพ่งฌาน (2709-2719)

- เป็นการอธิษฐานภาวนาโดยพิศเพ่งที่องค์พระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อ และ
ฟังว่าพระองค์ต้องการตรัสอะไรกับตัวเรา มีเป้าหมายเพื่อทำให้เราเป็น
หนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า โดยเราจะสำรวมใจทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกันภายใต้
การ دلใจของพระจิตเจ้า ตั้งตัวของเราให้อยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
- **น.ยอห์น มารีย์ เวียนเน** = เมื่อท่านอธิษฐานภาวนาต่อหน้าผู้ศีล ท่าน
กล่าวว่า **“ข้าพเจ้าเพ่งมองพระองค์ และพระองค์ทรงเพ่งมองข้าพเจ้า”**
- **การพิศเพ่งฌานจึงมีลักษณะเป็นของประทาน-เป็นพระพร** = เรา
จะรับของประทานนี้ได้ก็ด้วยความสุภาพถ่อมตนเท่านั้น -/-

ตอนที่ 2: อุปสรรคของการอธิษฐานภาวนา

- บรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์สอนเราว่า = การอธิษฐานภาวนาเป็นการต่อสู้ = ต่อสู้กับใคร? ต่อสู้กับตัวเราและกับกลอุบายของผู้พญาล่องลวงที่พยายามทุกอย่างที่จะหันเหมนุษย์ไปจากการภาวนา เราเรียกการต่อสู้นี้ว่า “การต่อสู้ทางจิตใจ”
- ข้อ 2726-2728 = พูดถึงการต่อสู้ว่ามีอยู่ 3 สิ่ง
- การต่อสู้แรก = การต่อสู้กับความเข้าใจที่ผิดๆ เกี่ยวกับการภาวนา เช่น บางคนว่าเป็นเพียงกิจกรรมทางจิตวิทยา-บางคนว่าเป็นความพยายามสำรวมเพื่อให้มีจิตว่างเปล่า-บางคนว่าเป็นเพียงกล่าวถ้อยคำตามพิธีเท่านั้นเอง
- ด้วยเหตุนี้ = ผู้ที่พยายามแสวงหาพระเจ้าด้วยการภาวนาจึงมักจะหมดกำลังใจในไม่ช้า เพราะคิดว่าการภาวนามาจากตัวเขาเองเท่านั้น ไม่รู้ว่าการภาวนานั้นมาจากการนำทางของพระจิตเจ้าด้วย

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

- การต่อสู้ที่สอง = เรายังต้องเผชิญกับวิถีคิดของคนในโลกนี้ เช่น คิดว่าความจริงต้องพิสูจน์ได้ด้วยเหตุผลและวิทยาการ-บางคนคิดถึงแต่ผลประโยชน์ที่จะได้รับเท่านั้น (การภาวนาไม่มีผลประโยชน์ ดังนั้นจึงไม่สนใจ) บางคนยังคิดว่า การภาวนาเป็นการหนีจากความวุ่นวายของโลก
- การต่อสู้ที่สาม = การต่อสู้กับความรู้สึกว่าการภาวนาของเราล้มเหลว นั่นคือความรู้สึกมีใจแห้งแล้ง-รู้สึกผิดหวังเพราะพระองค์ไม่ทรงฟังความต้องการของเรา-รู้สึกเสียหน้าที่ต้องยอมรับว่าตนเป็นคนบาปที่ไม่เหมาะสม = ก็เลยไม่รู้จะอธิษฐานภาวนาไปทำไม
- ข้อ 2728 จึงเสนอแนะว่า = เพื่อจะเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ เราจำเป็นต้องต่อสู้โดยอาศัยสามสิ่งต่อไปนี้ คือ ต่อสู้ด้วยความสุภาพถ่อมตน ต่อสู้ด้วยความไว้วางใจ และ ต่อสู้ด้วยความพากเพียรอดทน ดังนี้...

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

1) มีความสุภาพถ่อมตน (2729-2733)

- การผจญแรกที่มีกเกิดเวลาภาวนาคือ เสียสมาธิ-วอกแวก-รู้สึกแห้งแล้ง = วิธีที่ช่วยได้คือ เราต้องยอมรับเรื่องนี้ด้วยความสุภาพและถ่อมตนว่ามันเกิดขึ้นได้ จากนั้นเราก็ต่อสู้ด้วยการคอยเฝ้าระวังและด้วยความตั้งใจ
- แต่การผจญที่เกิดขึ้นบ่อยและสังเกตเห็นได้ยากคือ การขาดความเชื่อของเราเอง = คือ มักจะมีเรื่องงาน-โน่น-นี่-นั่นเข้ามาในความคิด และเรารู้สึกว่าเป็นสิ่งเร่งด่วนด้วย ต้องไปทำก่อน จนคิดถึงพระเจ้าเป็นครั้งสุดท้าย นี่แสดงว่าเรายังขาดความเชื่อในพระเจ้า เรายังไม่มีใจสุภาพถ่อมตนพอที่จะยอมรับว่า **“ถ้าไม่มีเราแล้ว ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย”** (ยน.15:5)
- การผจญอีกประการหนึ่งคือ ความท้อแท้เฉื่อยชา = ส่งผลให้ **“จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง”** (มธ.26:41) ยิ่งทะเลาะกันมากเท่าใด ความท้อแท้เฉื่อยชาก็ยิ่งจะมีมากขึ้น จึงต้องมีความสุภาพถ่อมตน -/-
- (จากคำสอนของออกัสติน-พระเยซูเจ้า)

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

2) มีความวางใจเยี่ยงบุตร (2734-2741)

- มนุษย์มักจะภาวนาเพื่อวอนขอ = ทั้งเพื่อตนเองหรือแทนผู้อื่น แต่บางคนถึงกับ เลิกภาวนาไปเลยเพราะคิดว่าพระเจ้าไม่ทรงรับฟังการวอนขอของตน
- ที่บ่นว่าพระเจ้าไม่ทรงฟังเรา = อาจเป็นเพราะเราไม่รู้เรากำลังวอนขอพระเจ้าให้ประทาน “สิ่งที่ดีสำหรับเรา” หรือเปล่า?
- น.ยากอบ = ให้คำตอบแก่เรื่องนี้ว่า “ท่านวอนขอแต่ไม่ได้รับ เพราะท่านวอนขอไม่ถูกต้อง คือวอนขอเพื่อนำไปสนองกิเลสตัณหาของท่าน” (ยก.4:2-3)
- แล้วต้องทำอะไรถึงทำให้การภาวนาของเราเกิดผล-พระเจ้ารับฟัง? = เรา ต้องมีความวางใจเยี่ยงบุตรในพระเจ้าตามแบบอย่างของพระเยซูและตามที่ พระองค์ทรงสอน เพราะพระบุตรของพระเจ้าไม่เคยแสวงหาสิ่งใดนอกจากสิ่งที่พระบิดาพอพระทัย และพระองค์ก็ทรงอธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาด้วยความ วางใจเยี่ยงบุตรเสมอ -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

3) มีความพากเพียรอดทน (2742-2745)

- **เป็นพระเยซูเจ้า** = แนะนำ-สอน-ให้เราอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ
- **เปาโล** = ก็แนะนำเราว่า “จงอธิษฐานภาวนาอยู่เสมอ ขอพระจิตเจ้าทรงดลใจ คำอธิษฐานวอนขอต่างๆ ทุกโอกาส จงตื่นเฝ้า อย่าท้อถอย...” (อฟ.6:18)
- **น.ยอห์น ครีซซอสโตม** = กล่าวว่า “ไม่มีอะไรเทียบเท่ากับการอธิษฐานภาวนา เพราะนี่ทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เกิดขึ้นได้ ทำให้เรื่องยากเป็นเรื่องง่าย และเป็นไปไม่ได้เลยที่ผู้อธิษฐานภาวนาจะตกในบาป”
- **น.อัลฟองโซ** = ได้กล่าวสรุปว่า “ผู้อธิษฐานภาวนาได้รับความรอดพ้นแน่ๆ ผู้ที่ไม่อธิษฐานภาวนาก็ถูกโทษแน่ๆ”
- **ดังนั้น** เราจึงต้องมีความพากเพียรอดทน-ภาวนาเสมอ -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

ตอนที่ 3: การอธิษฐานภาวนาตามเวลาของพระเยซู (2746-2750)

- ที่จริง พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาต่อพระบิดาอยู่เสมอๆ โดยเฉพาะก่อนปฏิบัติพันธกิจที่สำคัญๆ
- แต่เมื่อเวลาของพระองค์มาถึงแล้ว = เราพบคำภาวนาที่สำคัญมากของพระเยซูเจ้า **บันทึกในยอห์น 17** (หลังพระเยซูเจ้าตรัสอำลาบรรดาศิษย์ในอาหารค่ำมื้อสุดท้ายแล้ว ก็ทรงเงยพระพักตร์ขึ้นเบื้องบน และตรัสกับพระบิดา-ยาวที่สุด) พระศาสนจักรเรียกการภาวนานี้ว่า **“คำอธิษฐานในฐานะสมณะ”** (คำอธิษฐานภาวนาสงฆ์) มีเนื้อหาครอบคลุมแผนการการเนรมิตสร้างและแผนการความรอดพ้นทั้งหมดของพระเจ้า รวมทั้งการสิ้นพระชนม์และกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ด้วย
- แต่เราจะพิจารณากันต่อไป = เป็นบทภาวนาที่พระเยซูเจ้าทรงสอนศิษย์ของพระองค์ให้อธิษฐานภาวนา คือ **“บทข้าแต่พระบิดาฯ”** ซึ่งอยู่ในส่วนที่ 2 -/-

ส่วนที่หนึ่ง

บทที่ 1 มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกให้ภาวนา

บทที่ 2 ธรรมประเพณีเรื่องการภาวนา

บทที่ 3 ชีวิตการอธิษฐานภาวนา

ตอน 1: การภาวนาในรูปแบบต่างๆ

ตอน 2: อุปสรรคของการภาวนา

ตอน 3: การภาวนาตามเวลาของพระเยซู

จบ

บทที่ 3

ส่วนที่หนึ่ง

การอธิษฐานภาวนาในชีวิตคริสตชน (2558-2758)

- **บทที่ 1** มนุษย์ทุกคนได้รับเรียกมาให้อธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 1 ในพันธสัญญาเดิม
  - ตอนที่ 2 เมื่อเวลาที่กำหนดมาถึงแล้ว-พันธสัญญาใหม่
  - ตอนที่ 3 ในช่วงเวลาของพระศาสนจักร
- **บทที่ 2** ธรรมประเพณีเรื่องการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 1 บ่อเกิดของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 2 วิถีทางของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 3 ผู้นำให้อธิษฐานภาวนา
- **บทที่ 3** ชีวิตการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 1 การอธิษฐานภาวนาในรูปแบบต่างๆ
  - ตอนที่ 2 อุปสรรคต่างๆ ของการอธิษฐานภาวนา
  - ตอนที่ 3 การอธิษฐานภาวนาตามเวลาของพระเยซูเจ้า

คำสอน พระศาสนจักรคาทอลิก

ภาคที่สี่

การอธิษฐานภาวนาของคริสตชน

ส่วนที่สอง

บทภาวนา “ข้าแต่พระบิดา” (2759-2865)

- ตอนที่ 1 สรุปลักษณะทั้งหมด
- ตอนที่ 2 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
พระองค์สถิตในสวรรค์
- ตอนที่ 3 คำขอขอเจ็ดประการ
- ตอนที่ 4 บทขอพระเกียรติสุดท้าย